

NYHETERNA

NO 1 • 2026

28 ÅR EFTER ÖVER-
GREPPEN HITTADE MALIN
TILLBAKA TILL GUD

KRÖNIKA AV
SEMIAS SCHENBERG:
FRAMTIDEN BÖRJAR
MED EN ÖPPEN FAMN

När du går ut, går vi med

Ett temanummer om kriminalitet
och stegen mot ett nytt liv

"Jag visste inte att
Jesus satt på Saltvik.
Men det gjorde han.
Jag träffade honom där."

STEFAN

Framtiden börjar med en öppen famn

Det finns stunder i livet då allt känns låst. Som om historien, misstagen eller de tunga minnena har sista ordet. Många som sitter på anstalt bär just den känslan: "Det är för sent för mig." Men evangeliet berättar något helt annat. Med Jesus vid vår sida finns det alltid en väg vidare, alltid en möjlighet till positiv förändring, ett nytt kapitel som väntar.

När jag tänker på det påminns jag om Daniel, vars berättelse ni kan läsa om i detta nummer. Han beskriver hur livet länge gick i fel riktning. Hur hopplösheten tog allt större plats. Men en dag mötte han en kärlek som inte backade, inte dömde och inte gav upp. Han mötte Jesus, och där började vändningen. Inte som ett magiskt ögonblick där allt blev enkelt, utan en stark känsla av att: "Du är förlåten. Du är älskad. Du har en framtid."

I DAG PLUGGAR DANIEL, bygger upp sitt liv och ser med tillförsikt på morgondagen. Han är ett levande bevis på att det aldrig är för sent när Gud får komma nära. Den väg han går är inte unik för honom, den är möjlig för varje människa som vågar sträcka ut en hand och säga: "Jesus, gå med mig."

Kanske sitter du och tänker att just du är undan-

taget. Att du gjort för mycket, svept bort för många chanser. Men Guds kärlek fungerar inte så. Han räknar inte ihop våra misslyckanden. Han börjar om, igen och igen. Hos honom finns en förlåtelse som är djupare än vår skuld och ett hopp som är starkare än våra kedjor.

Det spelar ingen roll vad du bär med dig eller var du kommer ifrån, det finns en framtid för dig. En framtid som börjar med en öppen famn, den famnen finns där redan nu.

SÅ MIN BÖN ÄR att du, precis som Daniel, vågar tro att livet kan vända. Att Gud kan göra något nytt också i dig. För med Jesus i följe är ingenting omöjligt.

Men vägen ut är inte enkel. För många väntar gamla miljöer, frestelser, brutna relationer och ett samhälle där det tar tid att återfå förtroende. Att bygga ett nytt liv kräver mod, tålamod och kamp.

Du står inte ensam i detta. Precis som Daniel fick stöd på sin resa finns det människor som vill gå med dig också. LP-verksamheten finns för dig, med samtal, gemenskap, stöd och hjälp när livet behöver en ny riktning.

Våga ta ett steg. Våga be om hjälp. Våga tro att Gud kan göra något nytt i ditt liv.

För framtiden är inte stängd, den väntar.

SEMIAS SCHENBERG
Verksamhetschef

"Det spelar ingen roll vad du bär med dig eller var du kommer ifrån, det finns en framtid för dig."

Från vänster: Pastor och föreståndare Miguel Lara, regionledare för Norrland Lili-Ann Karppinen, platsansvarig för LP Socialt Center Roine Åkerblom och Börje Dahlkvist LP-Riks.

LP:S SOCIALA CENTER INVIGT I SUNDSVALL

Nu är det sociala centret i Sundsvall högtidligt invigt. I en välbesökt gudstjänst den 18/1 presenterades Roine Åkerblom som ansvarig av Lili-Ann Karppinen som är regionledare i Norrland och Börje Dahlkvist från LP-riks. Med glädje och förväntan

på vad detta skall leda till lämnades LP-skylden över till pastorn i församlingen. Tillsammans med volontärer kommer Roine att välkomna gästerna med värme och gemenskap. Hela församlingen tackade Gud för nya möjligheter till gott bemötande och

härlig gemenskap för de i Sundsvall som drabbats av utanförskap. Ett LP Socialt center kommer ur ett tydligare engagemang och att församlingen öppnar famnen.

PMU OCH LP I SAMARBETE FÖR MÄNNISKOR I HANINGE

Second hand butiken i Haninge är ett samarbete mellan PMU och LP-Verksamheten. Butiken skall fungera som ett socialt center – en trygg plats där människor kan få stöd, arbetsträning, gemenskap och hjälp när livet är tufft.

Vår önskan är också att butiken blir

en naturlig mötesplats i området och en plattform för att nå nya människor i södra Stockholm. Samtidigt bidrar verksamheten också till att samla in pengar till bistånd, vilket gör att varje köp gör dubbel nytta – både här hemma och ute i världen.

Sofia och Patrik Fällsten leder arbetet i Second Hand butiken i Haninge söder om Stockholm.

MARTIN JOHANSSON: MIN DRÖM ÄR ATT MINA BARN SKA FÅ EN TRYGG FRAMTID

Att få drömma är viktigt. För mig handlar drömmar inte om stora visioner, utan om sådant som är nära, verkligt och konkret. I mitt arbete på LP Socialt Center möter jag människor som sitter fast i missbruk, psykisk ohälsa och trasiga liv. Min dröm är att de ska våga tro att förändring är möjlig. Att fler ska ta steget mot ett liv i frihet. Jag drömmer också om att vår verksamhet ska växa, att vi ska få fler resurser och fler verktyg så att vi kan hjälpa fler människor här i Tidaholm.

SOM PASTOR I Pingstförsamlingen drömmer jag om en växande kyrka. Jag drömmer om att fler ska hitta till tron och gemenskapen. Och jag drömmer om att vi ska få fram fler ledare i församlingen, människor som vill ta ansvar och bygga kyrkan tillsammans.

Men mina största drömmar är personliga. Jag är pappa till barn med särskilda behov. Min dröm är att mina barn ska få en trygg framtid. Jag drömmer särskilt om att min äldsta dotter en dag ska kunna klara sig själv, så att jag inte behöver bära en ständig oro för hennes liv.

Jag drömmer också om något ännu enklare men kanske det största av allt: att få höra min yngsta dotters röst. Hon har selektiv mutism, vilket gör att hon inte kan prata med mig. Både hon och jag drömmer om att kunna ha ett samtal med varandra. Det är en dröm som inte handlar om prestation, utan om relation. Om kontakt. Om närhet.

JAG BÄR OCKSÅ på väldigt vardagliga drömmar. Jag drömmer om normala elräkningar och räntor som inte skapar stress. Om att ekonomin ska gå ihop utan ständig oro. Och jag drömmer om att kunna ta med familjen på en enkel resa, till exempel en vecka till Gran Canaria, för att få vila och tid tillsammans.

Det är inga märkvärdiga drömmar. Men det är mina. Och de betyder allt.

MARTIN JOHANSSON

FOTO: PRIVATI

”Jag drömmer också om att få höra min yngsta dotters röst. Hon har selektiv mutism, vilket gör att hon inte kan prata med mig.”

40% rabatt till alla LP-Nyheterens läsare!

RING IDAG FÖR DIN RABATT!
0382-100 05

Arets Företagare

www.smalandsfonster.nu

smålands **fönster**
- fönster med montage

Tillsammans bygger vi mer än ett boende – vi skapar ett hus att älska.

LÖVSTA TRÄHUS

Vireda, 578 92 Aneby. Tel. 0390-310 55
www.lovsta-trahus.se

ANTURLIGA MATERIAL
LÖVSTA TRÄHUS
GENUINT HANTVERK

GRATTIS ALLA VINNARE AV LP-KRYSSSET DECEMBER 2025!

DESSA HAR SAG SMILAT FÖR EN HEL EPOK!
DE TILLHÖR DU VÄ...?
KAPITALISM...
FR I H E T
R O M A R E
I S M E R N
D I A K O N
C A R A
M A S S
Ö V I L A
G E M E N S K A P
B I O R
U R A N K A P A R E N S E
B A S T I M A M E N A P T
B A K A V E P A G I N A
A D T R O L L L A G A N
T R O R E R E X I L E N E
E L L E N S P I S L A N S
U F O A S A R A S S A K
U R V E E L A V T A L K O
O S A R L E D I N A R E R
N O R A A N E M O N U N T

Tack till er alla som skickade in svar på korsordet i LP-nyheterna nr 4. Vi har dragit de tio första rätta svaren som kom in och har meddelat vinnarna som nu fått varsin bok "Genom guld och misär" som handlar om Max, hans liv i kriminalitet och om den svåra resan mot frihet. I nummer 2 som kommer ut i juni så kommer vi ha ett nytt korsord så var gärna med då, fyll korsordet och skicka in svaret till oss så snart som möjligt, då är du med i dragningen och har chans att vinna ett fint pris.

G JONZON
FÖRVALTNING AB

Swansons
never out of power.

Avbrottsfri strömförsörjning för hela samhället

swansonstelemekanik.se

”Jag var färdig först när jag nådde botten”

EFTER 28 ÅR I MISSBRUK LEVER DANIEL SIIVONEN I DAG ETT DROGFRITT LIV

Efter 28 år av missbruk och kriminalitet fann Daniel Siivonen en väg ut – genom förebilder, behandling och en nyfunnen tro. I dag lever han drogfri sedan 6,5 år och vill ge hopp till andra som tvivlar på att förändring är möjlig.

”Ta rygg på någon det gått bra för och som du ser har lyckats”

Så säger Daniel Siivonen när han berättar om en av de faktorer som gjort att han sedan 6,5 år tillbaka lyckats ta sig ur ett 28 år långt liv med missbruk och kriminalitet. Han pratar här om sin vän Niklas. Han som gått före. Suttit i fängelse och varit missbrukare, men som fick en chans och kom till Torpahemmet där han gick igenom behandling, mötte Jesus, förvandlade hela sitt liv och i dag är som en glad, snäll nallebjörn. Niklas gjorde sin praktik på Torpahemmet när Daniel kom dit på värdvistelse (efter sin tredje volta) efter ett år och fyra månader på Rödjan i Mariestad. En klass 3 anstalt med snickeri och bondgård. De blev vänner så små-

ningom och Daniel säger igen att det är så viktigt att ha någon som går före och som man ser har förändrats och lyckats, men han säger också att den största förändringen i hans liv beror på att han mötte Jesus och fick en kristen tro, men det kommer vi till lite senare.

DANIEL BERÄTTAR ATT när han kom till häktet innan han placerades på Rödjan så var han slutkörd, knäckt, förstörd, trasig och livrädd. Han kände att han nått botten både i missbruket och i livet som kriminell och säger att rädslan kom ur känslan av att alltid vara jagad eller jaga. Jakten på droger, folk som var efter honom, risken för att åka fast och rädslan för allt han gjort och händelser han upplevt

”Häktetiden är det värsta för många då man vet att man gjort bort sig och börjar landa i vad som hänt.”

tidigare. Daniel hade hittats på golvet hemma hos sin mamma innan han kom till häktet, neddrogad, sliten och nedbruten. Han säger att de första 3-4 veckorna, då han satt i häktet med fulla restriktioner, var väldigt tuffa. Han hade inga droger, ingen medicin och lugnande och skulle tända av. Han hade PTSD efter tidigare trauman och fick inte ha kontakt med någon.

HAN SÄGER OCKSÅ att häktetiden är det värsta för många då man vet att man gjort bort sig och börjar landa i vad som hänt och undrar hur det ska bli framåt. Han säger att NAV (Nämnden för andlig vård) är superviktiga under den här tiden och att det skulle behöva finnas många fler präster, pastorer och diakoner som de kunde få samtala med. Man sitter bara där och grubblar annars och vill bara komma i gång med någonting att göra.

Daniel hade själv önskat att få komma till Rödjan och säger att han trivdes bra där. Han blev väl omhändertagen, men säger att det är lätt att jaga upp sig innan med förutfattade meningar om vilka man kan umgås med.

– I grunden är jag en snäll och lugn >

FAKTA:
DANIEL
SIIVONEN

Alder: 43 år.
Bor: I Nässjö.
Gör: Praktiserar på Torpahemmet och läser till socialpedagog.

person och kom bra överens med både de intagna och vakterna, säger han.

Daniel berättar att han under sina tre anstaltsvistelser har varit ganska tillbakadragen, rättat in sig i ledet och gjort det han ska. De trevligaste att umgås med är de som sitter inne länge för de har lugnat ner sig och kämpar för att sköta sig för att få komma ut säger han. De är ödmjuka och hjälpsamma. På Rödjan gick tiden ganska snabbt och efter tre månader fick han kontakt med sin pappa igen. Pappan som sporadiskt under många år försökt få Daniel att byta liv och åka på behandling på Torpahemmet. ”Men jag var inte färdig förrän nu” säger han. Han hade gått på AA möten och börjat tänka att det kanske fanns en chans till ett annat liv i alla fall.

EFTER ETT AV mötena gick han utomhus när solen sken och kände plötsligt en värme och glädje i bröstet som han inte känt på många år. Daniels pappa skickade broschyrer om behandling på Torpahemmet till Daniel som satte sig ner och började fundera på för och nackdelar med att åka dit. Vid det här laget hade han börjat jobba lite med sig själv i anstaltens programverksamhet och han hade också tidigare klarat hålla sig drogfri i 1,5 år efter tolvsteg och tänkte att det fanns en möjlighet till ett nytt liv.

Daniel sökte till Torpahemmet och efter 8 månader på Rödjan där han skött sig prickfritt, fick han komma dit på vårdvistelse i 6 månader. Han beskriver att känslan när han blev innanför dörrarna var som att komma hem. Det var en sådan välkomnande värme hos både personalen och gästerna och de första dygnen kändes det ovanligt men mäktigt att inte ha en vakt bakom sig hela tiden och gå runt som han ville. Ganska snart så kände Daniel att han ville lära känna Jesus och ta emot honom i sitt liv.

– När man kommer till Torpa så träffas man av en sådan kärlek i hjärtat

och man börjar bete sig annorlunda och visa varandra kärlek och respekt, säger Daniel.

HANDLÄGGAREN PÅ socialtjänsten såg hur Daniel förändrades och hur motiverad han var och därför beviljade hon ytterliga sex månader för att ge honom en chans vilket han är jättestacksam till henne för. Daniel gick till kyrkan och hade även tidigare känt en frid där, men inte fattat förrän nu vem det berodde på. På Pingstdagen valde Daniel att döpas av sin pappa och att lämna över sitt liv till det AA kallar ”en högre makt”, Jesus. Han säger att han tidigare tyckt att kristna var tontar som går i kyrkan, men att han nu fattat att de ju är jättestarka som faktiskt låter någon annan styra i livet. Någon som vill dem väl. I missbruket blir man i stället väldigt egoistisk och det är bara vad jag vill ha som gäller.

När jag frågar hur tiden efter har

varit så säger han att det ju inte bara varit lätt så klart. Det svåraste har varit att förändra bilden av sig själv, att han är värd något. För hur kan man vara det när man behandlat andra så illa under många år? Det är tungt att börja gräva i ryggsäcken och göra upp med det som varit, men det är mycket enklare när man har sagt ja till Jesus för då har man någon som går med och hjälper. Under tiden på Torpahemmet fanns det alltid personal tillgänglig att prata med och även klienterna på hemmet. ”Vi satt alla i samma båt och då blir det en ödmjuk stämning. Det var aldrig något jidder eller bråk som det kan vara på andra ställen”. Men säger han, ibland är det mörka dagar och då får det vara okej, du behöver inte prestera för att vara älskad. Gör så gott du kan, det är nog!

Efter behandlingstiden fick Daniel möjlighet att hyra lägenhet i Torpahemmets utslussboende och valde

”Det är tungt att börja gräva i ryggsäcken och göra upp med det som varit, men det är mycket enklare när man har sagt ja till Jesus för då har man någon som går med och hjälper..”

också att gå bibelskola ett år för att landa lite i sig själv. Han säger att han höll sig nära Torpa och personer som var bra för honom i livet, ”man blir lite fyrkantig” men det är viktigt med rutiner och ordning för att livet ska fungera. Man måste ha med sig att det tar tid att ändra sitt liv, men luta dig tillbaka och ta det lugnt och våga njut lite av processen också. Han säger att han njuter av ett vanligt ”Svensson liv” i stället för det tidigare jagandet.

IDAG LÄSER HAN till socialpedagog för att skaffa en intressant utbildning men också för att visa tacksamhet och ge tillbaka av det som han själv har fått. Han fick på kort tid sitt körkort och säger att det inte var så dumt att få gå och lämna prover för detta under två år för det blev som en egen koll att hålla sig drogfri. Och ja, alla prov var negativa! Han har upprättat relationerna med familjen och gläds över

att brorsans barn frågar efter farbror Danne nuförtiden. I det gamla livet var Daniel lite folkskygg och hade svårt med kontakter men berättar att han nu tycker det är ganska kul att utmana sig själv. Han gjorde bland annat praktik på en mack där han fick möta kunder och i skolan är det redovisningar och kurser där han får utmana sig själv.

Som en sista hälsning vill Daniel skicka med till dig som läser detta att ”Våga testa, det finns hur många som helst det gått bra för. Ge det nya livet en chans några månader och se om det ger god frukt. Fortsätt i så fall på den vägen. Det är aldrig för sent att vända om och pröva Jesus. Det finns så många förutfattade meningar om kristen tro, men det är värt att pröva både för kroppen, själen och det psykiska måendet!”

TEXT:ULRIKA WADSKOG
FOTO: BÖRJE DAHLKVIST

FOTO: MIKAEL STEFANBERG

NAV – NÄMNDEN FÖR ANDLIG VÅRD

Alla har rätt att utöva sin religion i anstalt eller häkte, oavsett vilken tro man bekänner sig till. I svensk kriminalvård finns cirka 170 präster, pastorer, diakoner och imamer. Deras uppdrag är att möta intagnas behov av personliga samtal, ordna gudstjänster och vägleda i etiska och existentiella frågor.

Fängelsesjälavårdare har tystnadsplikt för att skapa fullt förtroende och trygghet för den enskilda själavården.

Personalen som arbetar med den andliga vården:

- förmedlar kontakter till andra trossamfund.
- har själavårdssamtal.
- kan medverka i behandlingsprogram.
- håller gudstjänster, andakter och bönesamlingar.
- hjälper till vid konflikter, olyckor och dödsfall.
- samordnar besöksgruppsverksamhet.
- leder samtalsgrupper och studiecirklar.
- stödjer de intagna inför frigivning.

Vid varje anstalt och häkte finns en nämnd för andlig vård, NAV, som samordnar arbetet med den andliga vården.

Sveriges kristna råd, SKR, har det övergripande ansvaret för andlig vård i Kriminalvården.

LÅNGT STRAFF HANDLAR INTE BARA OM TID, UTAN OM VAD DU GÖR MED DEN

EN HÄLSNING FRÅN EN LÅNGTIDSINTERNERAD TILL DIG SOM SITTER INLÅST

Att dömas till ett långt fängelsestraff förändrar allt. Plötsligt rycks sammanhang, relationer och identitet bort, och kvar finns en verklighet som få utanför murarna förstår. Den här texten är skriven till dig som står inför den resan – inte för att förminska det svåra, utan för att visa att det går att ta tillbaka kontrollen, hitta mening och klara mer än du tror. Det handlar om ansvar, om inställning – och om att våga ta emot rätt sorts stöd.

”Det är svårt att säga vad som behöver höras av en person som står inför ett långt fängelsestraff. Ofta så har man upplevt något traumatiskt i samband med brottet som är svårt att hantera när man är isolerad från familj eller vänner som kan vara ett stöd. Man upplever att allt man uttrycker vänds emot en och att man inte kan lita på någon. Det finns ingen som kan lyssna på dina ord och samtidigt garantera att det du säger stannar mellan er. Detta vore olagligt att göra om det du säger ger minst två års fängelse, det gäller även för psykologer med tystnadsplikt. Men det finns ett undantag och det är NAV (Nämnden för andlig vård). Där kan du känna dig trygg oavsett om du är troende eller inte troende och de som jobbar där är vana att prata med människor i din situation. De både vill och kan hjälpa dig att förhålla dig till din tillvaro och ditt mående. Det är människor som tror på och tjänar en förlåtande Gud och som älskar alla människor, oavsett vad de tror på eller inte. Det är ett syfte som är större än alla åtalpunkter och domslut som finns formulerade i hela världen vilket till och med vårt rättsväsende respekterar genom att inte kräva vittnesmål av pastorer, präster, Imamer eller liknande.

JAG KAN AV ERFARENHET säga detta då jag i skrivande stund avtjänat 10,5 år av ett tidsbestämt livstidsstraff för bland annat mord.

”Man behöver fylla tiden med mening och konstruktivt arbete och det skall helst vara egenvalt och inte påtvingat.”

Jag kan också säga att det kommer att bli svårt för den som har lång tid framför sig i fängelset och man måste vara beredd på det. Man kan inte förvänta sig av en vanlig människa som är på sitt jobb att denne skall bry sig om en. Som intagen är man inte bara utbytbar utan man kommer att bli utbytt för eller senare vilket blir väldigt många att bry sig om för en vanlig kriminalvårdare som går till sitt jobb för att ha råd att betala hyran. Man kan inte begära det av de kriminalvårdare som du kommer i kontakt med utan de är på ett långt och tryggt avstånd ifrån dig. Det låter väldigt cyniskt men det är tyvärr så det hela är format efter årtal av reformationer, nya lagar, upphävda lagar, generationer av chefer och generaldirektörer, alla med olika mål, syften och uppdrag.

DET ÄR DETTA SOM DU kommer att möta och det är förmodligen något av det värsta du kommer att bli tvungen att genomlida. Du kommer att bli nonchalerad när du behöver bli hörd, du kommer att få vänta på saker i onödan, du kommer att bli förnedrad och tvingas klä av dig naken. Du kommer att bli förminskad som person och inte bli trodd på.

Listan tar inte slut men det spelar ingen roll, för straffet du nu står inför, det blir bara ett straff om du gör det till ett straff. Visst är du och även jag dömda enligt lag att avtjäna en viss tid i fängelset för brott vi begått, men vi väljer själva om det är ett straff vi sitter av eller om det är en tid vi använder till det som intresserar oss utan att någon kan ta den ifrån oss.

Det bästa du kan göra för dig själv och alla andra i ditt liv är att använda din tid på bästa sätt. Det gör du inte genom att låta någon förminska dig, inklusive förminska dig själv utan lär dig nåt du inte kunde innan eller bli bäst på det du redan kan.

När man varit på ett ställe mellan 6-12 månader kan man känna sig frustrerad och det beror på att man vill fly och det är helt

Personen på bilden är inte textens författare.

naturligt, men du kan inte fly någon annanstans än till en annan avdelning eller en annan anstalt och där blir det likadant. Kanske värre. Men om man tar sig över den tröskeln, det är då tiden börjar gå snabbt. Det beror på att alla rutiner på det stället börjar fastna och du vet hur saker fungerar utan att behöva tänka på dem. Man behöver det för att kunna skapa sin egen trygghet och det är nödvändigt både i och utanför fängelset. När man väl kommit in i det ”flytet” kommer man att förvånas över hur snabbt tiden går. Men när man suttit 3-5 år så är det vanligt att man blir nedstämd och kan bli deprimerad. Det är för att alla människor behöver åstadkomma något för att känna meningsfullhet och det innebär inte bara att man sakta men säkert betar av tid. Man behöver fylla tiden med mening och konstruktivt arbete och det skall helst vara egenvalt och inte påtvingat av till exempel kriminalvården med

behandlingsprogram. Om du inte själv vill använda detta för din egen skull.

Första svackan är värst men blir lindrigare om man väl är beredd på den. Efter den så jämnar vågorna mellan topparna och dalarna ut sig och innan du vet ordet av så har du gjort tio år. Men det förutsätter att du använder tiden rätt och inte låter någon ta den ifrån dig.

SLÖSA INTE BORT tiden med att delta i intriger, spela spel och diskutera brottslighet med andra intagna. Ingen blir gammal i den branschen och förr eller senare måste man överge det tankemönstret. Ju tidigare man gör det desto snabbare kan man börja sitt riktiga liv. Det är inte vid frigivning utan det är nu och då finns det inte plats för andras intriger och destruktiva tankemönster.

Saken är den att det är svårt att inte falla in i ett flockbeteende där man blir drabbad av ett

Mer information om NAV (Nämnden för andlig vård) hittar du på sidan 9.

› gruppsytryck som kan bli extremt eftersom den gemensamma nämnaren är att alla inom gruppen är ofrivilligt tvingade till det.

Man behöver hitta sina likar där man har gemensamma intressen som är konstruktiva och börja bygga på den grunden i stället för de destruktiva likheter man har eller sitter inne för.

FÖR ATT KLARA DET HÄR behöver man bli stöttad av någon i sin närhet som man kan känna förtroende för. Där är NAV överlägset. De har samma linje men möter dig där du är och som du är. De är inte bundna av direktiv från huvudkontoret eller kollegialt gruppsytryck som kriminalvårdare kan vara. De finns på alla anstalter och häkten. De har valt det själva, för din skull och det märker man. Så, om du inte redan stött på någon så kan du alltid skriva en hemställan om att få ett enskilt samtal i enrum.

Jag kan säga att det har varit avgörande för mig, och även för många andra långtidsdömda som klarat oss mycket sämre om inte NAV

”Efter tio års inlåsnings funderar jag på vad jag ville säga till mig själv när jag fick mitt straff.”

hade funnits för oss. Även om du själv inte har en tro så kommer deras tro på Gud och dig att hjälpa dig. Det har det gjort för mig och att du läser det här är ett bevis för det.

Fokusera på de som vill och kan hjälpa dig och hitta glädjen i att göra detsamma för andra. Lyckas du med det så har du lyckats med mer än vad många gör under hela sina liv, trots att du sitter inne.

DET FINNS MÅNGDER av vittnesmål om det här av folk i din situation och det hjälper att ta del av deras berättelser.

Man kan skapa den disciplin som krävs mycket enkelt. Och det är att alltid bädda sin egen säng när man vaknar. Då är dagens första uppgift avklarad och du är redo för nästa. Men om sängen inte blir bäddad, hur kommer resten att gå då? Det är ett mycket bra sätt att bli chef över sig själv och det behövs för ditt självförtroendes skull.”

ANDREAS

Andreas heter egentligen något annat.

Vid berget

Tillägnat pojarna på Gävleanstalten.

Vid bergets fot du står och ingen utväg ser.
Du kommit dit, men du ej längre när,
fast du kämpar, lider och kanske ber?
Du har snavat, du har fallit, du har gråtit,
trots att tårar du till slut har saknat.
Själens har blödande sår av vassa taggar som ömmar
och maran vill kväva dig, fast nyss du har vaknat!
Och åter vill hon föra dig in i de nattsvartaste av drömmar!

Det onda har en plan och en mening med livet ditt.
Vill föra dig vilse, i oländig terräng och mark.
Och ångestens klor som du inte blir kvitt,
för det ondskefulla är alltför starkt.
Hjälplös du drivs av brännheta vindar.
Du har kommit till hopplöshetens berg.
Inför fasan, hatet och skräcken finns inget som lindrar.
Livet är smärtsamt stämplat, totalt utan mening och helt utan färg!

Tror du?

Du står vid berget, det ter sig som ett hinder.
Men lyft blicken en aning och förundrad du ser,
det är ju Golgata kulle, och ett kors som är tomt,
och vad händer då när du ber?
Jo, snarorna faller, och allt som dig binder
förbyts till en frihet och livet återvänder!
Du ser färger, du ser ljuset och du känner friden.
ser gör du också ett par sårmärkta händer!
Och du min vän vet, Han har funnits
vid din sida, precis hela tiden!

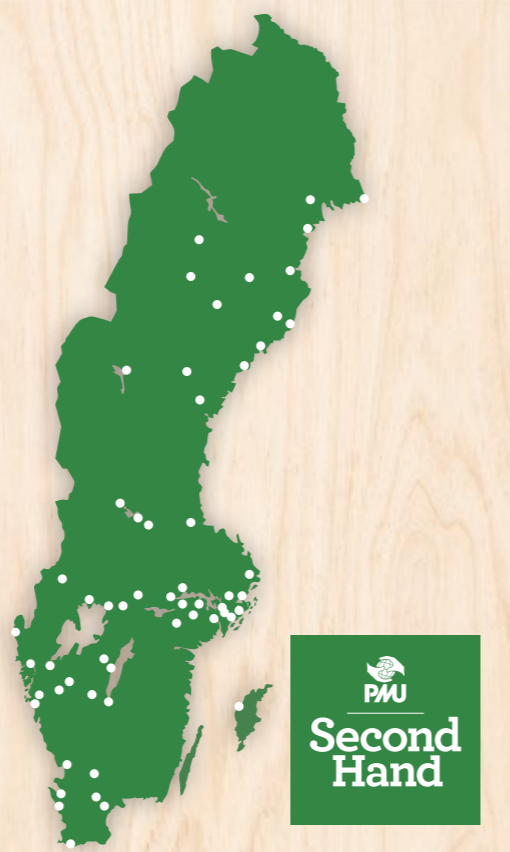
*Ruth Hedlund

Visste du att?

Vi är en rikstäckande secondhandkedja med 57 butiker från Trelleborg i söder hela vägen till Haparanda i norr.

Hitta din närmsta på:

pmu.se/hitta-butik
[@pmusecondhand](https://twitter.com/pmusecondhand)

*Ruth Hedlund (1936-2024) som skrev den här dikten föddes i Färila, Hälsingland och arbetade både som skötare inom psykiatri och inom Hela Människan Gävle. Via Pingstförsamlingen i Gävle engagerade hon sig i sjukhusmissionen, fängelsemissionen och i närradioarbetet. Ruth hade ett stort hjärta för människor som hamnat i missbruk och kriminalitet och hade uppdrag som övervakare. Ruth testamenterade sina tillgångar till Hedvigslundskyrkan och då hittade man denna dikt som hon tillägnat internerna på Gävleanstalten.

Daniel Berger Föreståndare på Torpahemmet här tillsammans med Magdalena Lind tidigare biträdande föreståndare berättar om hur det är att komma till behandlingshemmet.

TORPAHEMMET – DÄR BEHANDLING, HOPP OCH FRAMTID MÖTS

Hur är det att komma till Torpahemmet, LP-verksamhetens HVB-hem?

Vem ska man fråga om inte dom som ansvarar för kvinno respektive mans-avdelningen? Jag vill också ha svar på hur man gör, när man vill veta mer, eller kanske till och med har bestämt sig för att söka en plats på Torpa.

Därför har vi bestämt att ses på Torpahemmet som ligger utanför Nässjö i Småland. Magdalena Lind och Daniel Berger svarar på mina frågor.

Vad vill ni säga till den som funderar på om Torpahemmet är något för mig?

– Nåt som vi är mycket inne på är att förmedla hopp. På Torpa betonar vi att det finns något annat än den bana man hamnat i. Konkret är det en gedigen behandling där man får jobba med sig själv, säger Magdalena.

Daniel flikar in: Det finns hopp om att man kan börja om, utifrån dom förutsättningar man har i dag. Vi hjälper till och stöttar i att ändra sitt sätt att tänka och göra så att resultatet blir annorlunda än tidigare. Ett viktigt steg i det är att inse att det sätt som jag tänkt på tidigare behöver ändras. Kriminella tankemönster behöver bytas mot ett vanligt sätt att tänka. Ett sätt som fungerar i livet och samhället.

Vilka reskap använder ni för detta och vilka är resultaten?

– Kriminalitetsprogrammet är en konkret hjälp att jobba med sig själv. Återfallsprevention och Trauma-bearbetning i kombination med "Vägen till livet" är några andra exempel på vad används och som vi sett fungerar. Mycket av detta handlar om identitet och att omprogrammeras vad gäller tankar, känslor och beteende. Våra gäster gör ständiga aha-upplevelser i programmen och beslutar sig för att lägga ner det gamla sättet. Det är stora utmaningar. Alla behöver ärligt tänka på vad deras tidigare beteenden lett till. Sedan komma fram till ett nytt sätt att möta livets upp och nedgångar. När man får tag på detta blir det ett annorlunda resultat och man slipper att hamna på ruta ett hela tiden.

"Häktstiden är det värsta för många då man vet att man gjort bort sig och börjar landa i vad som hänt."

Vilka frågor och rädslor kan finnas hos de som kommer till er?

– Att bryta med det gamla är jätteläskigt, säger Magdalena. För alla är det så att det man är van vid, och känner till, är det bekväma. De som kommer hit önskar att lägga ned det invanda mönstret. Det är modigt.

– Många, säger Daniel, är rädda för att tappa det hopp man har. Att misslyckas en gång till och inte kunna hålla kvar det man hoppats är att hamna i tomheten igen och då fly in i droger och annat som drar en tillbaka till det gamla. Vi vill vara med och starta förändringsprocessen men också finnas där när man är på väg att ge upp.

Vad säger ni till den som är på väg att ge upp?

– Vi har lärt känna personerna ganska väl och vet vilka grunderna för motivationen är, på ett individuellt plan. Det kan vara barn eller familj och andra relationer som gör att man inte ger upp. Vi pratar också om andra gånger det kändes tungt och vad som hände då. Säger Magdalena.

– Många som suttit inlåsta saknar förmåga att tänka framtidstankar, har vi märkt, säger Daniel. Man är van vid att allt kan vara borta när som helst och att det är nuet som gäller. Vi tjarar om tålmod och uppmuntrar till att börja skissa på framtiden. Du kan få ditt körkort, ett jobb, en trevlig bostad och en familj som fungerar.

Vad säger era gäster om hur det är på Torpa?

– Vi får höra av våra gäster att det är lugnt och fridfullt här. Oj vilket bemötande man fick när man kom hit säger många. Då är det så klart om personalens bemötande men ofta är det tjejrna och killarna som är våra gäster som lyfts fram. Dom får beröm för omhändertagandet och introduktionen på Torpa av de nya som kommer. Detta säger Magdalena. Daniel betonar att vi bygger en kultur av systemskap. Alla sitter i samma båt, har samma utmaningar och alla behöver varandra. Det finns inte utrymme för rangordning, konkurrens eller kåk-mentalitet.

22

Så många patser finns det på Torpahemmet.

➤ **Torpa är ett HVB-hem på kristen grund. Vad innebär det?**

– Man behöver inte ha en tro, eller ens veta om man har någon för att komma till Torpa. Det kommer gäster till oss med olika religiösa bakgrunder och erfarenheter men alla vet att vi har den kristna tron som grund. Vi pratar om existentiella frågor och duckar inte för att samtala om ande, själ och kropp. Vi bearbetar de stora livsfrågorna som handlar om liv och död, gott och ont, rätt och fel. Vi som jobbar här har en kristen tro och är vana vid att möta och bearbeta tankar om livets stora frågor.

– Vår spetskompetens är beroendeproblematik. Samtidigt ser vi helheten och vet att många söker sig till oss för att också få prata om förlåtelse, skuld, skam, etik och moral. När vi läser bibeln delar vi tankar med varandra om vad det kan betyda för oss här och nu. Vi reflekterar tillsammans omkring vad som är bra och dåligt. Ibland hör vi om att i beroendet och det kriminella livet har man gjort sig själv och andra illa och man vet inte hur, eller om, man kan bli förlåten. Då känns det hopplöst och för att bedöva den känslan fortsätter man att fly in i drogerna och kriminaliteten. Vi pratar om att det finns förlåtelse och visar på den vägen.

Hur gör man om man vill veta mer eller vill försöka komma till Torpa?

TORPAHEMMET
Vieback Björkhaga,
571 91 Nässjö
Tel 0380-37 35 85,
torpa@
lp-verksamheten.se

– För det första kan det vara bra att veta att det finns ramavtal mellan kriminalvården och LP-verksamheten. De flesta kommunerna i landet har också ramavtal med LP.

– För den som sitter häktad kan det bli aktuellt med kontraktsvård och då är det bra att veta att vi i LP-verksamheten finns och att man kan söka sig till oss. Det vanligaste är att klienten ber att få prata med sin kontaktperson om detta.

– För den som avtjänar ett straff är det vanligt att man pratar med sin kontaktperson, klienthandläggare eller liknande. Om vårdvisstelse är ett alternativ så finns det möjlighet att söka att få komma till oss.

– När processen rullat igång tar kriminalvården kontakt med oss och oftast får man göra ett digitalt studiebesök. Då visar vi runt och pratar vid om, hur det fungerar här och, den aktuella situationen för den som är intresserad. Sedan får hon eller han fundera i lugn och ro några dagar. Kommer man fram till att man vill komma till oss startas processen genom att man ber om att få det hela godkänt av kriminalvården. När det är klart och papperen underskrivna är man välkommen till oss, säger Magdalena och Daniel. Då börjar en spännande resa tillsammans med personalen och gänget som finns här.

TEXT OCH FOTO: BÖRJE DAHLKVIST

FÄNGELSEPASTOR CELIA ENES: ALLA LIVSÖDEN MÅSTE JAG LÄGGA I GUDS HAND

I 27 år har fängelsepastorn Celia Enes mött några av samhällets mest utsatta människor på Kumlaanstalten. Genom själavård, bön och tystnadsrättens starka förtroende bär hon berättelser om skuld, hopp och förändring – utan att själv gå under.

En normal arbetsdag för fängelsepastorn Celia Enes på Kumlaanstalten handlar till stora delar om enskilda själavårdsamtal som innebär att bara lyssna och ibland vägleda. Ett samtal som naturligtvis stannar oss emellan, där vi som präster och pastorer har den starkaste formen av sekretess: Full tystnadsplikt med tystnadsrätt. Inte ens om det framkommer saker som personen i fråga har gjort, men inte är dömd för, kommer jag att föra det vidare.

Det kan kanske tyckas vara fel vid en första tanke, men det kan också vara den vissheten hos en konfident som gör att han så småningom väljer att själv ta fullt ansvar för sina handlingar.

Hur har du mentalt orkat att under dina 27 år ta del av alla tragedier och livsöden?

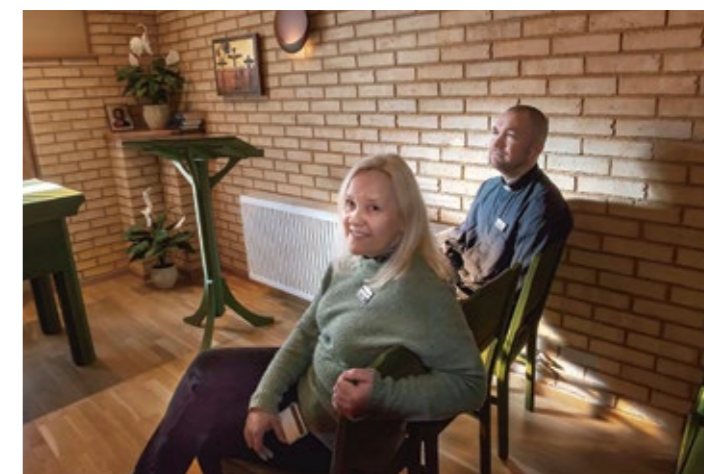
– I början var det mer påfrestande än nu, men med tiden har jag landat i ett sätt att hantera det jag hör.

Efter varje samtal ställer Celia frågan om hon får be en bön tillsammans. I 99 procent av fallen är svaret ett JA. Om någon tackar nej ber jag ”i smyg” för personen när jag är ensam.

– Efter att jag bett tänker jag så här, nu har jag överlämnat det här till Gud. Det ligger inte kvar och skvalpar hos mig. Det är nog det som bidragit till att jag inte blivit utbränd. När jag kliver ur bilen hemma, då har jag lämnat jobbet.

Om ni hittar varandra klienten och du, öppnar det upp för fler samtal?

– De flesta konfidenter önskar fler samtal. Problemet är bara det att antalet klienter blivit så många fler från det jag började. Då var det 256 intagna på fängelset och vi kunde mötas ungefär varannan vecka. Idag med 820 intagna

Genom själavård, bön och stark tystnadsrätt möter Kumlaanstaltens fängelsepastor Celia Enes intagnas livsöden och bär deras berättelser med hopp om förändring.

”Jag tycker att jag har ett av världens bästa jobb. Att få er hålla så många människors förtroende och höra alla livsöden”.

blir återkopplingen betydligt glesare, men med undantag. Om någon mår väldigt dåligt kanske vi behöver träffas flera gånger i veckan under en period och då får de som mår lite bättre vänta.

Vidare berättar Celia om besöksgruppen som kommer en till två gånger i veckan, dessutom firas det tre gudstjänster på söndagarna.

Trivs du?

– Ja, här talar nog alla åren sitt tydliga språk. Jag tycker att jag har ett av världens bästa jobb. Att få er hålla så många människors förtroende och höra alla livsöden. Varje livsöde ger ju avtryck som också formar mig och gör att jag växer.

Starten vid frigivning utanför murarna, hur ser du på den?

– Kriminalvården saknar alldeles för ofta möjligheterna till en bra frigivning. Jag tänker exempelvis på den som släpps ut med bara en plastkasse i handen. Frestelsen att söka upp tidigare destruktiva kontakter är uppenbar. Det här behöver samhället och våra politiker tala mer om och bli bättre på.

ANDERS HÄLLZON

FAMILJEHEM OCH EXODUS – TVÅ VÄGAR VIDARE EFTER ETT LIV I KRIMINALITET

FAMILJEHEM

Du som läser detta kanske har börjat fundera på vad som ska hända sen, efter din tid på anstalt eller behandling. LP-familjehem finns för dig som vill bo hos en familj en tid och behöver få hjälp med nästa steg av livet av engagerade vuxna i en trygg hemmamiljö.

I **LP-FAMILJEHEM** erbjuder vi dig att få komma och bo hos en familj under en tid. Det heter helt enkelt att man får en familjehemsplacering. Placeringen beviljas av socialtjänsten och kan pågå lite olika länge och ha lite olika mål, beroende på vilka dina behov är.

Familjen som blir aktuell för just dig, vill ta emot dig och få dig att känna dig trygg och erbjuder en plats för dig att landa på. Tillsammans med familjen kommer du jobba med att skapa goda rutiner, att hitta en meningsfull sysselsättning och på sikt även att söka en egen bostad. Du kommer under tiden i familjen också uppmuntras till att skapa nya positiva relationer och bibehålla dem. Allt för att du ska kunna få ett bra liv som håller i längden.

DU BEHÖVER KONTAKTA din socialsekreterare och ansöka om att få den här hjälpen. Om du blir beviljad en placering så kommer socialtjänsten, tillsammans med vår personal på LP, hitta en lämplig familj till dig. Du kommer få en presentation av vilka personerna i familjen är och kanske att du till och med kan få träffa dem innan det är dags att flytta. Inför placeringen görs det en tydlig planering så alla vet vad som ska hända och när. När dagen kommer för dig att flytta kommer du välkomnas i hemmet av familjen och den ansvariga familjehemskonsulenten hos oss på LP. Ibland är socialtjänsten med också. Ofta börjar man med att visa runt i bostaden och du får ditt rum. Sen brukar man fika eller äta något tillsammans. Då brukar man prata om den kommande veckan, planen för tiden framåt och boka tid för nästa möte. Allt för att det ska vara tydligt och bra för alla.

”Oavsett dina erfarenheter och omständigheter så är familjehemmen kärleksfulla och stöttande.”

Om något av familjehemsplacering eller avhopp är något som du tycker låter intressant och vill veta mer om, så kan du kontakta personalen inom LP på kontaktuppgifterna här i tidningen. Tillsammans kan vi prata mer om hur en familjehemsplacering skulle kunna gå till och vi svarar på de frågor du har.

De vuxna i familjen kommer ha ansvar för att hjälpa och stötta dig under tiden du är placerad hos dem. Det är viktigt att ni tidigt pratar igenom vilka regler som gäller i hemmet, så ni alla vet vad ni ska förhålla er till. De vuxna kanske inte kommer kännas som dina föräldrar, men möjligen som storasyskon eller äldre släktingar. Men för vissa blir faktiskt de vuxna i familjehemmet som föräldrar även om ålderskillnaden inte är så stor.

Det kan ju vara så att du aldrig haft en kärleksfull familj som har stöttat och uppmuntrat dig. Då kan ju tanken på att bo hos en familj kännas som något svårt och osäkert. Eller så kanske du har varit placerad i familjehem som barn. Oavsett dina erfarenheter och omständigheter så är familjehemmen kärleksfulla och stöttande och vill hjälpa dig under den här tiden i ditt liv. Och i de flesta fall finns relationen till familjen kvar även efter att en placering är avslutad.

EXODUS

Inom LP jobbar vi också med avhopp. Ett avhopp innebär att en person ansöker om hjälp för att bryta med en kriminell livsstil. Kanske är det så att du inte kan komma tillbaka till din hemstad för att du är hotad och därför behöver du hjälp att starta om ditt liv. Exodus uppstår tillfälligt på orter där verksamheten behövs just då. Om det räcker för dig att börja om på en ny ort, då är avhoppprogrammet Exodus för dig.

DET ÄR SOCIALTJÄNSTEN tillsammans med polisen som beslutar om att bevilja dig ett avhopp. Det innebär att du behöver kontakta någon av dem för att höra om dina möjligheter att få hjälp att lämna kriminaliteten.

Inom Exodus erbjuder vi dig stöd och hjälp i ditt avhopp. Vi tar emot dig på en ny ort där du kan känna dig trygg och du får en egen bostad under placeringen. En personlig coach

”I LP Familjehem erbjuder vi dig att få komma och bo hos en familj under en tid. Familjehemmen är kärleksfulla och stöttande och vill hjälpa dig under den här tiden i ditt liv”, säger Richard Sollenby som arbetar som föreståndare för LP Familjehem och LP Exodus.

finns tillgänglig för dig varje vecka. Coachens uppgift är att stödja dig i samtal och att hjälpa dig med olika praktiska saker. Coachen har även en kontrollfunktion gentemot dig, verksamheten och myndigheterna och håller koll så att allt går enligt planeringen. Under placeringen kommer det vara regelbundna uppföljningsmöten med socialtjänsten och polisen som har det yttersta ansvaret för placeringen.

PRECIS SOM EN familjehemsplacering, så kan en placering inom Exodus pågå lite olika länge. Vi arbetar med de fokusområden som är aktuella för just dig. Övergripande mål för en placering är oftast en sysselsättning och eget boende. Det kan också bli aktuellt att du får gå igenom ett så kallat kriminalitetsprogram som behandlingsinsats under placeringen, om du inte redan fått det. I ett sådant program arbetar

”Exodus uppstår tillfälligt på orter där verksamheten behövs just då.”

man med till exempel kriminella tankemönster, självbild, moral, skuld och återfall.

Utöver kriminalitetsprogram kommer vi tillsammans jobba med sunda tankemönster och vi kommer också uppmuntra dig att skapa nya positiva relationer. Det vi tillsammans strävar mot är att du ska kunna leva ett gott liv utan kriminalitet.

ATT FÅ SKYDDAD identitet är för de flesta en viktig del i att göra ett avhopp. En del som gör ett avhopp får eller kan inte ha kontakt med nära och kära längre, då det skulle innebära en för stor risk. Ett avhopp blir därför ofta ensamt och det finns mycket tid att fundera över sin situation. Då är det viktigt att ha goda relationer människor omkring sig och ha positiva saker att göra, för att lyckas fullfölja avhoppet och nå det där nya livet.

TEXT OCH FOTO: BÖRJE DAHLKVIST

FRÅN TRASIG TILL HEL, MALIN INGEMARSSONS VÄG TILLBAKA TILL GUD

Efter 28 år av inre sår och förlorad tillit kom Malin Ingemarsson tillbaka till tron. I september döptes hon – tillsammans med stora delar av sin familj – i ett dop som blev ett starkt vittnesbörd om helande och hopp.

När jag möter Malin Ingemarsson strålar hon av glädje, både i ögonen och i själen. Den där glädjen man ser hos en del människor när de just har fått möta Jesus eller har döpt sig. Och det är precis det Malin har gjort – hon har döpt sig. Jag hade den stora äran att få vara med när Malin döpte sig i Borås Pingst, och det var ett helt fantastiskt dop.

Malin döpte sig tillsammans med sina fyra syskon, tre svågrar/svägerskor och två syskonbarn! Det var helt otroligt att se så många vuxna ur en och samma familj gå ner i dopgraven, en efter en. Något som även berörde mig på djupet var att få se deras mamma, Annelie, i tårar och lycka över att äntligen få se sin högsta önskan gå i uppfyllelse. För nu är alla hennes nio vuxna barn döpta. Och hur gick detta till då?

MALIN BÖRJAR MED att berätta för mig att hon i unga år utsattes för övergrepp av en anhörig, där alla var med i samma församling. När hon vid 14 års ålder berättade vad hon hade utsatts för under så många år vände sig många i släkten och församlingen henne ryggen. Detta satte så djupa sår att det skulle ta 28 år att läka inombords. Dels det hon varit med om, men också att hon inte fick någon stöttning och blev utfrysad – det skadade hennes tillit till andra människor.

Malin fortsätter att berätta för mig att hon än i dag har väldigt svårt att lita på andra människor

– Jag har burit med mig mina sår, och även min mamma fick sina sår i detta. Ja, vi blev verkligen sargade i själen. Både delar av släkten och församlingen jag växte upp i vände hela min familj ryggen, när vi behövde dem som mest.

– År 2019 sa min pappa en dag att han

skulle testa att åka till Trollhättan Pingst för en gudstjänst, och han undrade om jag ville följa med. Jag var rätt tveksam till att åka med till en församling igen efter så många år av antikyckliga känslor. Men just under den här perioden mådde jag dåligt och kände: vad har jag att förlora, mer än tid?

– Jag följde med, och den dagen blev början på något nytt i mitt liv igen – i min själ. Vid första steget in i den här kyrkan/församlingen möttes jag av min syssling, som jag inte hade mött sedan barndomen. Hon omfamnade mig med så mycket kärlek. Det var så vackert!

– **NÄR JAG HADE** lyssnat på predikan av Henrik Karlsson och Jörgen Samuelsson sa min syssling: ”Kom, nu går vi fram”, och tog min hand. Hon ville av hela sitt hjärta att jag skulle få förbön. Vi gick fram hand i hand, jag med skakiga knän. Då kommer det fram en afrikansk kvinna som frågar om hon får be för mig på engelska. ”Javisst”, säger jag osäkert. Hon sätter sin stora hand på min panna och säger: ”In the name of Jesus” – med en sådan mäktig kraft som jag aldrig tidigare hade känt. Jag brast ut i gråt, och jag är verkligen ingen person som gör det. Jag gråter inte offentligt. Jag har en tuffare attityd som jag brukar visa upp.

– Hela jag blev blottad där och då, och jag vet att i den stunden blev jag frälst igen. Jag blev nykristen på nytt. Men det föddes ingen tanke om dopet där, utan det kom långt senare.

– **JAG BÖRJADE SLUKA** alla kristna poddar jag kunde hitta, lyssnade på alla inspelningar från Trollhättans pingstkyrka under mina långa promenader med hunden i skogen. Jag började läsa Bibeln och kom fram till att när jag ber ska det vara bakom stängd dörr – för det ska bara vara en relation mellan mig och Gud, ingen annan. Detta gav mig en så stark kontakt med Gud, i min bön i min ensamhet, som byggdes starkare och starkare.

– Och för något år sedan kom jag fram till att: nej, jag är nog redo nu att offra mitt liv för Gud. Att säga: gör vad du vill, Gud – visa mig vägen.

”Efter 28 år av ångest och barn-domstrau-man är jag äntligen läkt. Gud hade planerat allt denna dag! Min tanke var: Jesus, jag är din!”

Det tog 28 år att läka inombords men i dag känner jag sådan frid, konstaterar Malin. Här tillsammans med Peter Peppe Eriksson, pastor i Borås Pingst som fick möjligheten att döpa Malin och hennes familj.

– Och Gud visade mig vägen, genom en dröm. En natt vaknade jag av att en basun ljöd högt. Jag satte mig upp och tänkte: vad är detta? Min sambo låg och sov bredvid mig, och jag undrade om jag skulle väcka honom och vår lilla son. Men han var ju bara ett år, så det ville jag inte göra. Jag klev upp och tittade ut genom fönstret för att se om det var något där ute som gjorde att det lät så här. Då tystnade det, och jag fick en frid i mig och hörde en röst

som sa: ”Du kan lägga dig och sova igen.” Så jag somnade om och sov gott resten av natten.

– När jag vaknade på morgonen tänkte jag: var detta på riktigt? Hörde jag Guds basun? Jag vet än i dag inte om jag hörde en basun, men jag fick inom mig att det är bråttom nu. Jag är redo att döpa mig i Jesu namn, för han kan komma snart.

– När jag berättade detta för mamma lade hon ut en fråga i familjens gruppchatt om någon mer ville döpa sig samtidigt. Då började svaren komma, ett efter ett, från alla de syskon som inte var döpta – samt respektive och syskonbarn. ”Vi kör!”

– **MIN MAMMA**, som brukar titta på Karl Tigers sändningar från LP Linköping, hörde av sig till honom och frågade om han visste någon i närheten som kunde döpa oss. Han hänvisade till Peppe Eriksson i Borås. Så vi fick till en träff med Peppe bara några dagar senare. Sedan bokade vi in dopsamtal, och i september förra året fick vi alla döpa oss.

– Det var helt otroligt. När jag såg på min mamma, när hon stod där och tittade på oss när vi alla gick ner i dopgraven, såg jag att hon var hel nu. För när det uppdagades att jag hade blivit utsatt för övergrepp, och alla människor som svek oss, gick något sönder i min mamma. Men nu var hon hel. Det var så fantastiskt fint att få göra detta tillsammans.

– Min känsla efteråt var att jag nu har förlåtit alla de människor som svek oss – för jag är läkt. Tårarna rann, för jag kände mig ren och fri. Efter 28 år av ångest och barn-domstrau-man är jag äntligen läkt. Gud hade planerat allt denna dag! Min tanke var: Jesus, jag är din!

– I dag känner jag en sådan frid inom mig. Jag har alltid haft en inre stress, som om jag haft glassbilens jingel i huvudet och stressat jämt hit och dit. Jag har alltid känt att om jag till exempel är på ett köpcentrum måste jag skynda mig hem – men när jag väl kommit hem har det inte heller varit rogvivande. Den där jingeln i huvudet och stressen i kroppen är borta nu. Jag känner bara frid och Jesu kärlek.

TEXT OCH FOTO: NINA ERIKSSON

LP:S BESÖKSGRUPP GER HOPP OCH GEMENSKAP PÅ HÄKTET I UMEÅ

Två kvällar i veckan besöker LP:s sociala centers besöksgrupp häktet i Umeå för att möta människor i utsatta livssituationer. Med bön, samtal och Guds kärlek vill de vara ett hopp mitt i mörkret – och vittnar om hur både häktade och de själva blir berörda.

En onsdagskväll i januari möter jag de personer som är med i besöksgruppen. Med jämna mellanrum träffas hela teamet för gemenskap, dela tankar, svårigheter, böneämnen och glädjeämnen.

Teamet består av Jan Nilsson, Emma Westerlund, Clara Fransson, Maj-Lis Pettersson, Daniel Savefors, Cissi Grahn och ansvarige Mats Grahn.

Innan kvällens möte hinner börja berättar Jan om en operation han ska göra kommande dag och direkt börjar teamet att be för Jan, de ber att han inte ska behöva genomgå operationen utan att han ska vara helad när han kommer till läkaren.

TEAMET BERÄTTAR ATT de brukar komma till häktet och ha med sig Biblar, material om LP-verksamheten, böcker med livsberättelser och fika.

– Väl på häktet får vi möta människor med stora behov, människor som hamnat snett i livet, allt från minderåriga, män, kvinnor, yngre, äldre säger Mats.

– Många har haft det kämpigt sen de var barn, brustna människor som inte riktigt haft någon chans i livet. Trasiga bakgrunder, hamnar där i slutändan för samhället vet inte hur man ska hantera dem säger Clara.

Daniel berättar att de brukar prata med människorna på häktet och att de ofta får be för dem.

– Av kanske 100 som jag mött är det cirka fem stycken jag inte fått be för. Många ber även själva. En sa så här ”Jag sitter hellre här med Gud, än är där ute med djävulen”, berättar Jan.

Vad är det som gör att ni är med i besöksgruppen?

Mats Grahns fyra tips för att starta en besöksgrupp:

- Kontakta närliggande häkte eller anstalt för att komma i kontakt med ansvarig personal för besöksgrupper.
- Presentera er verksamhet och vad ni har att erbjuda.
- Starta ett team för besöksgruppen.
- Kör i gång när Kriminalvården godkänner verksamhet och personer i besöksgruppen.

Besöksgruppen möter människor varje vecka som sitter i häktet i Umeå. De får ofta intressanta samtal. De häktade uppskattar besöken och gruppen är efterfrågad enligt personalen

– Jesus gick ju dit människor var, så för mig känns det självklart att bara gå dit behoven finns, där människorna är. De behöver inte komma till mig utan jag går dit där de är. Personligen har jag ett hjärta att se Guds rike på jorden nu, som i himmelen. Kriminaliteten och mörkret växer och jag tror att det enda sättet att se det brytas är genom Gud och Hans kärlek. Så om vi vill att det ska bli en vändningspunkt på allt mörker så behöver vi vara där människor är och där behoven finns säger Emma.

– Man får så mycket själv. Jag går därifrån väldigt uppmuntrad säger Maj-Liz med ett leende.

DET ÄR TYDLIGT ATT DESSA människor i besöksgruppen har ett hjärta för andra människor, för människor som kämpar på olika sätt. De beskriver återkommande att det är Guds kärlek som gör att de gör det de gör. Besöksgruppen är också väldigt uppskattad. Clara berättar att de häktade ofta frågar när de kommer nästa gång och personalen brukar berätta att de häktade frågat efter dem.

Dagen efter intervjun får jag ett sms, Jan behöver ingen operation. Han har blivit helad.

TEXT OCH FOTO: MARIELLE LARSSON

ÖREBRO HOLMENS
STÖDBOENDE
070-792 54 17
Törngatan 1, 703 83 Örebro

FALUN STÖDBOENDET
073-916 05 80
Bergmästaregatan 23, 791
30 Falun

RISÖ STÖDBOENDE
076-314 89 48
Korsviksvägen 30, 475 45
Fotö

LP-HUSET URSVIKEN
0910-32904
Kolbacksvägen 1, 932 37
Ursviken

TIMRÅ STÖDBOENDE
070-57 97 244
c/o Pingstkyrkan Köpmangatan 38, 861 31 Timrå

LINKÖPING STÖDBOENDE
073-531 68 47
Göstringsgatan 7, 582 46
Linköping

JUNI
DÅ KOMMER NÄSTA
NUMMER AV
LP-NYHETERNA

Vi utför metallarbeten

Har du frågor eller funderingar är du välkommen att höra av dig.

Vättersvets AB

Tel: 036 524 00
joakim@vattersvets.se • vattersvets.se
Änaryd 4, 563 93 Gränna

BEHANDLINGSHEM:

TORPAHEMMET

Vieback Björkhaga, 571 91 Nässjö

Tel 0380-37 35 85, torpa@lp-verksamheten.se

SEPARAT
BEHANDLING
FÖR MÄN OCH
KVINNOR.

En smartare väg till nytt kök.

Förvandla ditt befintliga kök!

Med vår metod Smart Köksrenovering™ ger vi ditt kök både nytt utseende och nya funktioner. Samtidigt som du sparar tid, pengar och värnar om miljön.

Boka ett kostnadsfritt hembesök för att se möjligheterna i ditt kök.

0709-95 00 12.

NordDesign® Kök

Boka ett kostnadsfritt hembesök

LP KONTAKTCENTER:

ARVIDSJÄUR Tel. 073-833 17 37
ARVIKA Tel. 070-541 81 85
AVESTA Tel. 073-3007230
BODEN Tel. 070-233 21 25
BOLLNÄS Tel. 076-104 40 22
BORÅS Tel. 076-100 15 06
ESKILSTUNA Tel. 070-222 16 37
FALKENBERG Tel. 072-721 08 27
FALUN Tel. 073-91 60 580
FINSPÅNG Tel. 076-3180294
GRÄSTORP Tel. 076-044 6706
GÖTEBORG Tel. 073-678 50 48
HALMSTAD Tel. 070-650 56 25
HELSINGBORG Tel. 072-567 43 72
HUSKVARNA Tel. 070-091 71 36
HÄRNÖSAND Tel. 0611-51 16 24
HÖRBY Tel. 079-310 62 10
JAKOBSBERG Tel. 073-623 83 75

JÄRNA Tel. 076-024 20 57
JÖNKÖPING Tel. 072-088 66 30
KARLSKRONA Tel. 070-956 65 67
KRAMFORS Tel. 072-847 54 32
KRISTIANSTAD Tel. 073-525 96 07
KRISTINEHAMN Tel. 072-396 41 88
KUMLA Tel. 019-58 77 56
KÄLLEKÄRR/TJÖRN Tel. 070-354 29 50
LANDSKRONA Tel. 070-384 37 69
LINKÖPING Tel. 013-25 38 63
LULEÅ Tel. 0920-176 03
MALMÖ Tel. 070-756 24 85
MALÅ Tel. 070-6339478
MULLSJÖ Tel. 073-926 95 11
NORA Tel. 076-836 07 35
NORDMALING Tel. 073-021 72 29
NORRKÖPING Tel. 011-470 15 03
NYNÄSHAMN Tel. 072-303 52 51

OSBY Tel. 070-860 95 97
PITEÅ Tel. 073-153 20 99
ROBERTSFORS Tel. 0934-53 02 60
SANDVIKEN Tel. 070-203 73 55
SKELLEFTEÅ Tel. 073-096 40 03
SOLNA Tel. 070-433 88 81
STOCKHOLM Citykyrkan
Tel. 08-534 807 00
SUNDSVALL Tel. 070-385 63 83
STOCKHOLM HOME Tel. 070-419 25 33
SVEG Tel. 070-560 55 71
SÖDERHAMN Tel. 073-037 64 15
TIDAHOLM Tel. 076-034 32 90
TIMRÅ Tel. 070-57 97 244
TOMELLILLA Tel. 072-964 69 90
TORSHÄLLA Tel. 072-847 54 32
TROLLHÄTTAN Tel. 070-9564677
TUMBA Tel. 08-530 313 75

TYRESÖ Tel. 076-547 09 95
UDDEVALLA Tel. 070-059 25 85
UMEÅ Tel. 072-234 68 29
VARBERG Tel. 0340-67 66 63
VETLANDA Tel. 076 259 44 20,
073 502 01 85
VÄRNAMO Tel. 072-074 06 90
VÄSTERVIK Tel. 070-866 15 80
VÄSTERÅS Tel. 072-278 79 16
ÅTVIDABERG Tel. 0120-108 14
ÖREBRO Tel. 0760-27 62 32
ÖRKELLJUNGA Tel. 070-787 12 86
ÖRNSKÖLDSVIK Tel. 072-403 10 11
ÖSTERSUND Tel. 073-837 71 72
ÖVERKALIX Tel. 072-23 29 25

HJÄLP OSS HJÄLPA: BLI MÅNADSGIVARE!

Genom att ge en gåva månadsvis till LP bidrar du till att vi kan arbeta mer långsiktigt och det ökar tryggheten i vårt arbete. Genom att bli månadsgivare underlättar du även givandet för dig själv. Vi hoppas att du vill vara med oss på resan att kunna

erbjuda fler människor hjälp, en gemenskap och ett hopp!
På hemsidan: www.lp-verksamheten.se kan du anmäla dig för autogiro och skriva under din anmälan direkt med BankID.
Där kan du också skriva ut din blankett

för autogiro. Du kan antingen fylla i dina uppgifter och skicka blanketten till oss eller skanna blanketten när du fyllt i dina uppgifter och mejla den till:
info@lp-verksamheten.se.

NYHETERNA

Utkommer med fyra nummer under året.
Tidningen ges ut av LP-verksamheten.
Ansvarig utgivare: Semias Schenberg.

Redaktion och medverkande i detta nr:
Börje Dahlvist, Nina Eriksson, Robert Eklund,
Semias Schenberg, Ola Karlman, Marielle Larsson,
Anders Hällzon och Ulrika Wadskog.

Tips till redaktionen kan ges under adress:
info@lp-verksamheten.se

Grafisk produktion: PW Design.
Annonser: Maria Bivesjö.
Tryck: Trydells tryckeri, 2026.

LP-VERKSAMHETENS RIKSKONTOR

GUSTAVSLUND SVÄGEN 18, BROMMA
POSTADRESS: BOX 15144, 167 15 BROMMA
Tel: 08-619 25 10 vx
Mejl: info@lp-verksamheten.se
Hemsida: lp-verksamheten.se, lp-grow.se

Gåvobankgiro: 900-4896
Bankgiro: 5198-5901
Swish: 9004896

 SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL